

vendelse af et bestemt stof eller materiale kan ledsages af en modificerende bestemmelse om, at arbejdstilsynet dog kan godkende anvendelse af stoffet til visse formål efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde.

Arbejdsministeriet finder fortsat ikke, at der er behov for en regel som antydet.

Hvis der indføres hjemmel til forhåndsgodkendelse af nye stoffer og materialer, må man være opmærksom på, at arbejdstilsynet ikke i dag har de fornødne ressourcer til at etablere og administrere en sådan ordning. Dette gælder såvel på det mere videnskabelige, arbejds-hygieniske og arbejdsmedicinske plan (henholdsvis Statens Institut for Arbejds-hygienie og et fremtidigt arbejdsmedicinsk institut), som på det administrative plan med hensyn til teknisk og medicinsk sagkundskab i direktoratet.

En hjemmel som antydet vil derfor først kunne udnyttes gradvis i takt med, at arbejdstilsynet får den tilsvarende nødvendige sagkundskab.

Hertil kommer, at man formentlig kun kan anvende hjemmelen på afgrænsede områder, hvor der er behov eller mistanke om behov herfor, og fortrinsvis for så vidt angår stoffer og materialer, der typisk er beregnet til anvendelse ved bestemte arbejdsprocesser.

Spørgsmål 34:

ad § 34. Udvalget udbeder sig en nærmere afgrænsning af de herunder omfattede persongrupper.

Svar:

Bestemmelsen indebærer, at de nævnte regler i §§ 30, 31 og 33 skal kunne gøres gældende henholdsvis over for „den, der overdrager, overlader eller udstiller“ (§ 30), „fremstilleren, henholdsvis importøren“ (§ 31), og „den, der leverer et projekt“ eller „på lignende måde rådgiver om arbejdsmiljømæssige forhold“ (§ 33), f. eks. som rådgivende ingeniør eller på anden måde som sagkyndig vedrørende de pågældende stoffer og materialer.

Endvidere fritager de nævnte leverandørforpligtelser ikke brugere af stoffer og materialer for deres pligter efter loven (§ 35, stk. 2).

Ligesom de øvrige ansvarsregler i kap. 4 skal svaret for de her nævnte persongrup-

per ses i forhold til reglerne i kap. 5-8. For § 34s vedkommende er det navnlig reglerne i eller i henhold til kap. 8, der får betydning.

Spørgsmål 35:

ad § 37. Skal de i bestemmelsen nævnte 10 personer være beskæftiget på samme tid?

Svar:

Bygherrens samordningspligt indtræder i de perioder af bygge- eller anlægsarbejdet, herunder opførelse, forandring, reparation og vedligeholdelse, hvor der samtidig ved arbejdet beskæftiges mere end 10 personer af 2 eller flere arbejdsgivere, beregnet i gennemsnit for en uge. Der henvises til arbejdstilsynets vedlagte publikation nr. 46 om internt sikkerhedsarbejde ved bygge- og anlægsarbejde, side 12. (Ikke genoptrykt).

Spørgsmål 36:

Ad § 37. Bør svaret på spørgsmål 35 („gennemsnit“) præciseres i lovtæksten?

Svar:

Bygge- og anlægsvirksomhed er så mangeartet, at det ikke er muligt at give en præcisering i loven, der dækker alle tilfælde. § 37 er uændret i forhold til den gældende lovgivning, der kun har været i kraft i et år.

Lovens § 37 er udfyldt af ATs publikation nr. 46 om internt sikkerhedsarbejde ved bygge- og anlægsarbejde, der forudsættes revideret, når der er indhøstet erfaringer om virkningerne af reglerne.

Der foreligger ikke på nuværende tidspunkt tilstrækkelige erfaringer til at afgøre, om reglen i publikationen er den rigtige, eller om man må søge lovreglen udfyldt på anden måde.

Det må derfor anses for betænkeligt at ændre formuleringen af § 37 i den antydede retning.

Spørgsmål 37:

ad § 38, stk. 2. Vil ministeren overveje at lade denne bestemmelse gå ud?

Svar:

Tilsvarende bestemmelser findes i forslagens § 42, stk. 2, § 45, stk. 2, og § 48, stk. 2. Bestemmelsernes formål er — ligesom i gældende lov § 16, stk. 1 — at aflaste arbejds-